

.Sygn. akt II CZ 3/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi W. M.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 grudnia 2007r., wydanym

w sprawie z powództwa J. M. oraz Koła Łowieckiego

"T." z siedzibą w S.

przeciwko W. M.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 maja 2011 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 31 marca 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 31 marca 2010 r. odrzucił skargę pozwanego W. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2007 r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego powołanie przez skarżącego, jako podstawy wznowienia okoliczności faktycznych w postaci ujawnienia nowych okoliczności w sprawie, nie wypełnia podstawy określonej w art. 403 § 2 k.p.c., albowiem pozwany miał obiektywną możliwość zapoznania się z nimi w toku prawomocnie zakończonego postępowania. Ponadto Sąd wskazał, że w odniesieniu do części jej podstaw (wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 czerwca 2008 r.) skarga została wniesiona po terminie.

Skarżący w zażaleniu wniósł o zamianę zaskarżonego postanowienia, zarzucając błędne przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, iż nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania określone w art. 403 § 2 k.p.c., a także błędne przyjęcie, iż skarga została wniesiona po terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skargę wnosi się w terminie trzymiesięcznym liczonym się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia (art. 407 § 1 k.p.c.).

Skarżący wskazał, iż wykrył nowe okoliczności uzasadniające wniesienie skargi „z końcem grudnia 2009 roku” nie precyzując jednak daty dziennej, co utrudnia ocenę terminowości wniesienia skargi. Słuszna jest jednak ocena Sądu Apelacyjnego, że termin ten, w odniesieniu do jednej ze wskazanych przez pozwanego okoliczności, a to wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 czerwca 2008 r. nie został zachowany, gdyż winien być liczony od daty uprawomocnienia się

tego wyroku, co nastąpiło z dniem 17 lutego 2009 r., kiedy to Sąd Apelacyjny w W. oddalił apelację skarżącego.

Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. „Wykrycie”, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c., odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanymi stronie i dla niej niedostępnymi. Nie odnosi się więc do okoliczności i dowodów z materiału poprzedniego postępowania, a tylko niedostrzeżonych przez stronę (por. postanowienie SN z 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969 nr 2, poz. 36, postanowienie SN z 17 stycznia 2001 r., IV CKN 1515/00, niepubl., postanowienie SN z 19 stycznia 2006 r., IV CZ 143/05, niepubl.). Nie dotyczy również takich okoliczności, które strona mogła powołać w prawomocnie zakończonym postępowaniu, mając ku temu obiektywnie istniejącą możliwość.

Powołana przez skarżącego okoliczność w postaci uzyskania wiadomości o istniejącej stronie internetowej, na której zamieszczane są zdjęcia satelitarne ziemi, nie stanowi nowej okoliczności w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. i nie odpowiada żadnej z określonych w Kodeksie postępowania cywilnego podstaw wznowienia postępowania, a w szczególności art. 403 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny słusznie przyjął, iż okoliczności podniesionej przez skarżącego nie można zakwalifikować jako takiej, która w prawomocnie zakończonym postępowaniu była dla strony „nieujawnialna”, a więc stanowiła taką okoliczność, o której strona przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, nie dysponując tym samym środkami służącymi jej ujawnieniu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie zachodzi, gdy istniała obiektywna możliwość powołania ich w tym postępowaniu, a tylko na skutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia czy błędnej oceny potrzeby ich powołania strona tego nie uczyniła (por. postanowienie SN z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN

807/98, i postanowienie SN z dnia 15 maja 1968 r., I CO 1/68, OSNCP 1969, Nr 2, poz. 36, postanowienie SN z dnia 12 lutego 2004 r., V CZ 158/03, niepubl.).

W tym stanie Sąd Apelacyjny słusznie uznał, że w sprawie nie zachodzi ustawowa podstawa wznowienia postępowania określona w art. 403 § 2 k.p.c. i skargę o wznowienie postępowania, jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia zasadnie odrzucił.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c.